

Al servei d'aquest poble

La importància de les aportacions de Salvador Espriu i raimon a la cultura catalana del segle XX és de sobres coneguda. Tant l'un com l'altre simbolitzen la fidelitat a la cultura, l'entrega al país i l'excel·lència i el mestratge en cadascun dels seus àmbits respectius.

La poesia d'Espriu i la cançó de raimon -o la poesia transmesa a través de raimon i la música dels versos d'Espriu- són una fita difícil de superar, i més tenint en compte el context especialment hostil en què es va haver de desenvolupar la seva obra. La celebració dels actes del centenari del naixement del poeta amb l'Any Espriu, així com dels cinquanta anys de **Raimon** als escenaris - amb els quals es compleix també mig segle de la seva primera musicació del poeta ("Cançó del capvespre") i de la mítica i referencial cançó "Al vent"-, entenem que són una molt bona manera de reivindicar la memòria i l'actualització d'aquests dos gegants de la cultura als Països Catalans que han lluitat "per salvar-vos els mots, per retornar-vos el nom de cada cosa"... La profunditat i l'alta significació de l'obra de tots dos, reconeguda en l'àmbit nacional i internacional, i l'exemplaritat de la seva actitud en una de les situacions històriques més adverses per al país -tal com se sintetitza en els versos de l'autor de Sinera que el xatí també canta: "Ens mantindrem fidels per sempre més al servei d'aquest poble"- constitueixen un llegat que ha de romandre en la memòria dels catalans.

És per aquest motiu que Enderrock se suma a l'Any Espriu en el mes del seu naixement, i ho fa unint en un mateix número especial la reivindicació de l'obra de **Raimon** i la seva estreta vinculació amb els versos d'Espriu. Perquè, si parlem de música, no es pot parlar de **Raimon** sense parlar d'Espriu i no es pot parlar d'Espriu sense esmentar **Raimon**.

Va ser el cantautor de Xàtiva el primer que va musicar un dels poemes d'Espriu en clau moderna, la "Cançó del capvespre", l'any 1963. Va ser **Raimon** qui va popularitzar fins a nivells impensables l'obra del poeta entre les classes populars a partir de l'eficaç eina del cant, fent que alguns dels seus versos -com "Inici de càntic", "Indesinenter" o "He mirat aquesta terra"- esdevinguessin himnes. Tal com escrivia el mateix raimon en el text de presentació del disc *Cançons de la roda del temps* (Edgisa, 1967), dedicat íntegrament a l'obra del poeta de Santa Coloma de Farners, la música "només intenta obtenir que la gent vegi amb menys esforç el sentit últim i precís de cadascun d'aquests versos, que formen part d'una unitat indestructible i d'una visió de l'existència".

Amb l'objectiu de posar en valor l'obra conjunta de raimon i de Salvador Espriu, aquest número de la revista inclou a més una revisició d'aquest històric i influent àlbum *Cançons de la roda del temps*, un treball que va marcar un abans i un després en la trajectòria del cantautor de Xàtiva i que encara avui -no sabem per quin poc interès cultural i discogràfic, en paraules del seu autor- no ha estat reeditat en CD amb els seus arranjaments originals. Partint de l'LP històric i introbable editat per Edgisa, tretze grups i artistes joves i actuals procedents de diferents gèneres han fet les seves pròpies adaptacions de l'obra, i han donat als versos i a la música un plantejament sorprenent. Un homenatge exemplar i divers on es poden sentir les veus de **Joan Colomo, Isaac Ulam, Joana Serrat, Miquel Gil, Coriolà, Rosa-Luxemburg, Patch, Empty Cage, Narcís Perich, Bikimel, Estúpida Erikah, Meritxell Gené i Anita Miltoff**. Es tracta d'una revisició inèdita d'una obra cabdal de la literatura i la cançó catalanes, que s'obre a registres fins ara impensables sempre partint del precepte de la qualitat, i que ha tingut el suport de l'oficina que dinamitza els actes de l'Any Espriu, encapçalada en el vessant musical per la inestimable figura de Lluís Marrasé.